

Privire asupra scurtimii vietii

Ar trebui sa harazim lucrurilor duhovnicesti, rugaciunii, întreaga noastra viata – iar noi o risipim în fapte nedemne, în talazuri, în vorbiri rusinoase, în convorbiri si placeriticaloase, în vinovate aratari mândre, fara folos si pierzania noastra.

Si dupa toate, ne mai si întrebam ce rau este rau întru acestea – fara sa înțelegem ca nimic nu trebuie mai bine studiat ca vremea.

De vei cheltui bani, e cu putinta sa-i întorci; vremea risipita se rascumpara cu anevoie si cu truda. Putina ni s-a dat pentru aceasta viata -iar de nu o vom folosi cum trebuie, ce vom zice când vom trece în cealalta viata?

Dumnezeu ne va zice: “Ti-am dat un rastimp ca sa înveti îndeletnicirea milei, de ce l-ai prapadit cu treburi zadarnice si usuratice?” Dar veti zice: De ce Dumnezeu ne-a dat un rastimp atât de scurt?

O, prostie, o nerecunostinta... Tocmai pentru aceasta ar trebui sa-i fim recunoscatori, de a ne fi scurtat truda, de a fi pus liman necazurilor – si de a ne fi făcut, dimpotriva, lunga si fara s fârsit vremea linistirii noastre în viata cealalta... Pentru aceasta îl tineti de rau – si de aceasta va plângeti?!...

Sursa: <http://www.ioanguradeaur.ro/64/37-privire-asupra-scurtimii-vietii/>